

hedens fulde Medregning til Første- og Enelæreres samt Købstadlæreres og Lærerindes Tjenestealder, dels fordi den paagældende Bestemmelses Fortolkning er Genstand for Tvivl (Betydningen af Time-lærervirksomhed). Det er navnlig disse Forhold, hvorfor der nedenfor vil blive gjort nærmere Rede, som har foranlediget Ministeriet til overhovedet at gøre Lovens til Genstand for en Revision, men i Forbindelse dermed har man da medtaget en Række Ændringer, om hvilke de siden Skolelovens Ikrafttræden gjorde Erfaringer have vist, at de vare ønskelige, saaledes navnlig en Udvidelse af Grænserne for den obligatoriske Gymnastikundervisning, en Nedsættelse af Fordringerne til forud-gaaende Lærervirksomhed som Betingelse for fast Ansættelse i Første- og Enelærerembeder og i Købstadlærer- og Lærerindeembeder, Bestemmelser om Udførelsen af forskellige Kirkebylærerne hidtil paa-hvilende Forretninger, en nærmere Bestemmelse af, hvorledes Skolefondens Bidrag til Vikarhonorarer skal beregnes, Anvisning paa Oprettelse af Lærerraad i Købstæderne o. s. v. For hver enkelt af samtlige disse Ændringer skal man herefter gøre nærmere Rede, idet man skal bemærke følgende:

Til § 1 (Ændring i Lovens § 1, 4de Stykke).

Efter Lovens § 1, 4de Stykke, ophører Undervisningspligten med Slutningen af det Skolehalvaar, i hvilket Barnet har fyldt 14 Aar. Denne Bestemmelse har ofte været Genstand for Forespørgsler og Andragender, navnlig om Bestemmelsens Forhold til Konfirmationen, idet det er bleven gjort gældende, at den almindelige Opfattelse i Befolkningen af Undervisningspligten som ophørende med Konfirmationen gjorde det vanskeligt at holde Børnene i Skolen længere end til dette Tidspunkt, selv om der i det paagældende Tilfælde endnu var adskillige Dage af Halvaaret tilbage. I Betragtning af, at Lovens § 1 udtrykkelig forudsætter et Brud med den tidligere Forbindelse mellem Konfirmationen og Undervisningspligtens Ophør, har Ministeriet imidlertid anset sig for uberettiget til at give en saadan Tilladelse. Paa den anden Side har man ikke troet at burde fastholde, at Børnene ubetinget skulde blive i Skolen indtil den sidste Dag af den paagældende Maaned i saadanne Tilfælde, hvor Halvaarets Undervisning i alt Fald formelt maatte siges at være afsluttet med en mod Halvaarets Slutning afholdt Prøve.

Den her foreslaaede Ændring af § 1, 4de Stykke, tilsigter da forudsætningsvis at give Ministeriet en Bemyndigelse i saa Henseende, idet det er Ministeriets Agt, hvis Ændringen faar Lovskraft, ved en Bekendtgørelse at bemyndige Skolekommissionerne til, hvor afsluttende Prøver holdes, at lade disse danne Afslutningen paa Undervisningspligten, medens Børnene, hvor ingen saadan Prøve affholdes, selvfølgelig vedblivende maa deltage i Undervisningen indtil Maanedens Udgang.

Til § 2 (Ændringer i Lovens § 10).

Naar der ved den her foreslaaede Ændring i Paragraffens 1ste Stykke blandt de Fag, i hvilke der skal undervises i Forskolen og de dertil svarende Klasser, er medtaget *Gymnastik* med *Lege*, da er dette formentlig i Overensstemmelse med, hvad der ved Behandlingen af den paagældende Paragraf i Loven har været forudsat, og man kan derfor indskrænke sig til at udtale, at der her — foruden paa ordnede Børnelege — selvfølgelig kun har været tænkt paa lettere Øvelser, saasom Springning, Klatring o. s. v., samt at der for det store Flertal af Skolers Vedkommende ikke ved den paagældende Bestemmelse indføres noget nyt, da de alt tilforn have øvet saadan Gymnastik med Lege i de heromhandlede Klasser.

Ændringerne i Paragraffens 2det Stykke a. og b. af Udtrykket „Gennemsnit i hver Klasse“ til „Gennemsnit af Skolens Klasser“ er af rent redaktionel Natur og behøver næppe særligt at begrundes.

Som det vil ses, er ved det følgende Ændringsforslag den Begrænsning, Paragraffen hjemler af *Gymnastikundervisningen*, at Faget kun for Drengene er ubetinget obligatorisk, bortfaldet for Købstædernes Vedkommende, idet man dog samtidig har ønsket en udtrykkelig Bemyndigelse til, hvor Forholdene tale derfor, foreløbig at udsætte Indførelsen af denne Undervisning for Pigerne. Ministeriet har ved dette Forslag ladet sig lede af en levende Erkendelse af den overordentlig store Betydning, det har, — ikke mindst for Pigerne — at Legemets forskellige Muskler og Organer gennem rationelle Øvelser holdes i en saa fuldkommen normal Tilstand som muligt, hvorledes deres hele aandelige og legemlige Velbefindende kan være betinget heraf, og hvorledes derigennem ikke blot deres Arbejdsevne, men tillige deres moralske og intellektuelle Udviklingsmulighed fremmes. Paa den anden